رأی شماره: ٦٧٣-١٣٨٣/١١/٦

بسمه تعالی

رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور

تبصره۲ ماده ۲٦۹ قانون مجازات اسلامی و ماده ٦١٤ این قانون برای مرتکبین جرائم مذکور در این مواد،در صورتی که بزه‌های ارتکابی سبب اخلال درنظام جامعه و یا خوف شده و یا بیم تجری مرتکب یا دیگران باشد، با شرایط مندرج در هریک ازآنها،مجازات تعیین کرده است و هریک از این دو ماده صرفاً جرائمی را شامل است که از آنها نام برده شده وتداخلی هم بین آنها وجود ندارد.

بنابراین به‌نظر اکثریت قریب‌به اتفاق اعضای هیأت‌عمومی دیوان‌عالی‌کشور، رأی شعبه‌اول دادگاه‌تجدیدنظر استان سیستان‌و بلوچستان صحیح ومنطبق با موازین قانونی تشخیص می‌گردد.

این رأی به استناد ماده ۲۷۰ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور کیفری برای شعب دیوان عالی کشور و دادگاه‌ها در موارد مشابه لازم‌الاتباع می‌باشد.

هیأت عمومی دیوان‌عالی‌کشور

اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی